

דברים בהלוויה / איסר לביא

חיה היקרה!

המומים ומזועזעים, מוכי כאב ויגון עומדים אנו כולנו על קברך הפתוח. הוכינו, לאחרונה, באכזריות הגורל, ושוב מלווים אנחנו למנוחת עולמים, הפעם מחברותינו היקרות – את חיה.

מרחוק באת אלינו. זכית והיית אחת מניצולות השואה, מבני עירנו, שהצליחו, בדרכים אל אנושיות, להגיע אל חוף מבטחים.

בטלטולי החיים, בזוועות המלחמה, כשהיית בגיל הנעורים, מצאת את דרכך החדשה לתנועתנו. לא ידעת את תנועתנו. מוצאך מבית יהודי עממי אדוק. ספגת לתוכך את ערכי היהדות ושמרת עליהם מכל משמר.

כשהגיע הרגע ועמדת להכריע על דרכך בחיים, לאחר זוועות המלחמה, הרגשת שזו דרכך החדשה. בהגיעך לפני עשר שנים לארץ, שמת את פעמיך לקיבוץ צעיר, קרוב לך בגילך ובחוויות המלחמה.

קשיי קליטה היו מנת חלקך. נלחמת עם עצמך – הזו הדרך?

בזכות ידידך בחיים – יחיאל, התקרבת וחתרת לקליטה טובה ומהירה בקיבוץ. כך הגעת אלינו.

עקבנו וראינו את שמחת החיים והעבודה שמלווה אותך בחיי היום-יום. ראינוך בעבודתך הבלתי נלאית למען ילדינו. דאגת לכלכלתם וכל אחד מהם ראה בך את זו הדואגת להם.

עם שחר ראינוך תמיד ערה, תוססת, ממהרת ודואגת שמא לא תספיקי. ראינוך במרצך והיית לדוגמה לרבים במסירותך, חמימותך ושפעת האהבה לכולם – לבני משפחתך, ילדיך ולכל בני הקיבוץ.

אימרתך העממית העסיסית, כיסתה לא פעם על קשיי היום-יום וביחסי העבודה, אך תמיד ידענו שעל אף הקושי תתגברי ושוב תהיי חיה עם בת-הצחוק על פניך.

שיכלנו אותך היום, חיה. נשרפת בלהט העבודה, המסירות והאהבה לביתך ולמשפחתך. ילדיך הרכים נתייתמו ושיכלו אם מסורה.

כלום יש תנחומים לאבידה זו?

על קברך הרענן, חיה, הננו מבטיחים לך לראות את ילדיך כראות את ילדינו אנו. ביתנו הוא ביתם. ספר נספר להם, ברבות הימים, על חברה יקרה ואם עבריה, שנקרעה מקרבנו בדמי ימיה.

נצרוך את זכרך, חיה, בצרור החיים של עין השופט.